

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobce: **X.**, narozený dne X.
bytem X.
zastoupený advokátem Mgr. Markem Eichlerem
sídlem S. K. Neumanna 2052, 407 47 Varnsdorf

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 8. 2021, č. j.: OAM-252/ZA-ZA11-HA13-2021

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 8. 2021, č. j.: OAM-252/ZA-ZA11-HA13-2021, jímž mu nebyla udělena mezinárodní ochrana podle ustanovení § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“).

II. Obsah žaloby

2. Žalobce v žalobě namítal, že důvody pro udělení mezinárodní ochrany nebyly posouzeny dostatečně, nebyl řádně zjištěn skutkový stav, v daném ohledu došlo k největšímu pochybení ve vztahu k ustanovení § 14 a § 14a odst. 2 písm. d) zákona o azylu. Měl mu být udělen tzv. humanitární azyl, úvahy o neexistenci důvodů hodných zvláštního zřetele nejsou řádně odůvodněny, napadené rozhodnutí je v tomto ohledu nepřezkoumatelné,

humanitárním důvodem jsou X. na území České republiky, ve vztahu k udělení azylu se žalovaný nezabýval dostatečně silnými rodinnými vazbami žalobce a jeho špatným zdravotním stavem, žalobce zde má stabilní zázemí, naopak v domovském státu se nemá kam vrátit, důvod pro udělení tzv. humanitárního azylu je naplněn jednoznačně.

3. Na základě výše uvedeného žalobce navrhl napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný se k žalobě vyjádřil, když po rekapitulaci dosavadního průběhu řízení a žalobních námitek vyslovil s žalobou nesouhlas. Žaloba je nedůvodná a účelová, tvrzená pochybení jsou uváděna toliko v obecné rovině, v daném ohledu není žaloba projednatelná, otázka udělení tzv. humanitárního azylu je v napadeném rozhodnutí řádně vypořádána, napadené rozhodnutí je zákonné a přezkoumatelné, svou situaci by měl žalobce řešit prostřednictvím institutů obecného cizineckého práva. Žalobu navrhl žalovaný zamítnout.

IV. Obsah správního spisu

5. Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobce v poskytnutí údajů k žádosti ze dne 22. 4. 2021 uvedl, že je národnosti Kinh, je schopen se dorozumět vietnamsky, je bez vyznání, nikdy nebyl členem politické strany ani politického hnutí, nebyl nijak politicky aktivní, žije s X., do České republiky přicestoval v X., měl udělené vízum X., následně zde měl povolen X., o mezinárodní ochranu dosud nežádal, ohledně zdravotního stavu měl X., jiné zdravotní potíže nemá; o mezinárodní ochranu žádá, protože zde má X. a žije tu již dlouhou dobu, v zemi původu již nemá nikoho a chtěl by zůstat tady, aby se mohl léčit a X., jiné důvody nemá.
6. Během pohovoru vedeného dne 22. 4. 2021 žalobce dále uvedl, že mu bylo uloženo správní vyhoštění v X., roku X. byl odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody X., roku X. byl odsouzen k podmíněnému trestu odnětí svobody X., po X. chtěl vycestovat, požádal X. o možnost vycestování, ale kvůli koronaviru to nebylo možné, dne X. poptával přes cestovní kancelář letenky do vlasti, ale nebyl úspěšný, X., chce zde zůstat, neboť tu má X. a chtěl by se tady léčit, o mezinárodní ochranu požádal, když se mu nepodařilo získat X., o mezinárodní ochranu žádá, jelikož tu má rodinu a žije zde již dlouhou dobu, to jsou všechny důvody žádosti, ve vlasti neměl potíže se státními orgány, bezpečnostními složkami ani tam nebyl trestně stíhán, X., v X., nemůže dělat těžkou práci, ve vlasti X.
7. Správní spis obsahuje též potvrzení o poptávce letenek do Vietnamu ze dne X., žádost o X. ze dne X. a Opis z evidence Rejstříku trestů fyzických osob ze dne 22. 4. 2021.
8. Dle lékařské zprávy X.
9. Dle lékařské zprávy X.
10. Ve správním spisu jsou rovněž obsaženy zprávy o zemi původu, konkrétně zpráva IOM, Přehled údajů o zemi za rok 2020, Vietnam ze dne 9. 4. 2021 a Informace OAMP, Vietnam, Bezpečnostní a politická situace v zemi, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv ze dne 22. 4. 2021.
11. Dne 22. 7. 2021 se žalobce mohl seznámit s podklady rozhodnutí. Substituční zástupkyně se s podklady seznámila a nafotila si celý spis, uvedla, že se vyjádří ve lhůtě dvaceti dní, lhůta k vyjádření byla žalobci poskytnuta v délce deseti dní. Žalobce se ani přes

poskytnutou lhůtu až do vydání napadeného rozhodnutí (dvacátý den od seznámení se s podklady) nijak nevyjádřil.

12. Dne 11. 8. 2021 vydal žalovaný žalobou napadené rozhodnutí.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

13. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů ve smyslu ustanovení § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání tohoto rozsudku, a to vzhledem k účinnosti článku 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
14. Soud ve věci rozhodl při jednání, protože na jeho nařízení žalobce trval. Zástupce žalobce odkázal na písemné vyhotovení žaloby, dále shledal nedostatečným posouzení důvodů pro udělení tzv. humanitárního azylu, žalobce je X., uvedené nebylo v azylovém řízení dostatečně zváženo, nadále pak trvá žalobcův špatný zdravotní stav; napadené rozhodnutí navrhl zrušit. Žalovaný odkázal na písemné vyjádření, žádost o mezinárodní ochranu označil za účelovou, podanou až po ztrátě X., o snaze integrovat se v České republice nesvědčí ani jeho trestná činnost, kterou zde páchal; žalobu navrhl zamítnout.
15. Podle ust. § 14 zákona o azylu *jestliže v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12, lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit azyl z humanitárního důvodu.*
16. Podle ust. § 14a odst. 2 písm. d) zákona o azylu *za vážnou újmu se podle tohoto zákona považuje, pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.*
17. Soud předně uvádí, že se žalovaný v napadeném rozhodnutí řádně zabýval všemi důvody pro udělení azylu i doplňkové ochrany a dostatečně odůvodnil jejich nenaplnění, rozhodnutí je řádně odůvodněno, tím spíše není nepřezkoumatelné, skutkový stav byl zjištěn v uspokojivé míře, a to mj. na základě shromážděných podkladů, které byly vyhodnoceny ve vztahu k žalobcově individuální situaci.
18. Žalobce namítal, že mu měl být udělen tzv. humanitární azyl dle ustanovení § 14 zákona o azylu. Žalobci však nelze přiznat ani ten, jelikož jeho situace není případem hodným zvláštního zřetele. Případy, kdy lze humanitární azyl udělit, tzn. kdy jde o případ hodný zvláštního zřetele, stručně popsal Nejvyšší správní soud (dále též „NSS“) ve svém rozsudku ze dne 11. 3. 2004, č. j.: 2 Azs 8/2004 – 55: *„Smysl institutu humanitárního azylu lze spatřovat v tom, aby rozhodující správní orgán měl možnost azyl poskytnout i v situacích, na něž sice nedopadá žádná z kautel předpokládaných taxativními výčty ustanovení § 12 a § 13 zákona o azylu, ale v nichž by bylo přesto patrné „nehumánní“ azyl neposkytnout. (...) Správní orgán díky tomu může zareagovat nejen na varianty, jež byly předvídatelné v době přijímání zákona o azylu jako obvyklé důvody udělování humanitárního azylu – sem lze příkladmo zařadit například udělování humanitárního azylu osobám zvláště těžce postiženým či zvláště těžce nemocným; nebo osobám přicházejícím z oblastí postižených významnou humanitární katastrofou, ať už způsobenou lidskými či přírodními faktory – ale i na situace, jež předvídané či předvídatelné nebyly.“* Žalobce je s výjimkou těžkých prací praceschopný, svéprávný a produktivního věku, navíc ve Vietnamu žádná humanitární katastrofa neprobíhá. Očekávatelné ekonomické a sociální potíže včetně případné absence vazeb v domovském

státu nejsou případem hodným zvláštního zřetele, stejně tak jím nejsou ani rodinné či jiné soukromé vazby na území České republiky. Soužití X. není samo o sobě ani v kontextu stabilního zázemí a dlouhodobého pobytu žalobce na území České republiky natolik závažnou skutečností, aby šlo o případ hodný zvláštního zřetele, o humanitární aspekt. Totéž platí o žalobcově zdravotním stavu, jeho potíže nejsou život ohrožující ani natolik akutní a závažné, aby se dalo hovořit o případu hodném zvláštního zřetele.

19. Žalovaný se řádně vypořádal se svými závěry o neexistenci důvodů hodných zvláštního zřetele na s. 6 napadeného rozhodnutí, přičemž problematiku posoudil ze všech relevantních hledisek. Zaměřil se zejm. na žalobcovu rodinnou, sociální a ekonomickou situaci, jakož i jeho věk a zdravotní stav. Zabýval se řádně okolnostmi žalobcova rodinného života i jeho zdravotním stavem, avšak správně je neshledal coby hodné zvláštního zřetele ve smyslu ustanovení § 14 zákona o azylu.
20. Jakkoliv žalobce v žalobě explicitně nenamítal, jaké skutečnosti by mohly spadat pod důvod pro udělení doplňkové ochrany dle ustanovení § 14a odst. 2 písm. d) zákona o azylu a jaké konkrétní závazky by podle něj měly být porušeny jeho vycestováním, uváděl v souvislosti s tzv. humanitárním azylem okolnosti, jež by pod dané ustanovení zdánlivě spadat mohly (soužití s rodinou a soukromé vazby v České republice, jakož i zdravotní potíže), proto se tímto důvodem v souvislosti s předestřenými skutečnostmi soud zabýval, avšak ani v uvedeném aspektu neshledal žalobu důvodnou.
21. Jde-li o žalobcovo právo na rodinný a soukromý život, nelze zcela rezignovat na otázku, zda mu v něm nebude v jeho vlasti bráněno, tj. zda odeprání mezinárodní ochrany ob stojí ve světle tzv. extrateritoriálního účinku čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“). V rozsudku ze dne 11. 6. 2009, č. j.: 9 Azs 5/2009 - 65, NSS uvedl: „*Ustanovení čl. 8 Úmluvy neukládá státu všeobecný závazek respektovat volbu dotčených osob ohledně země jejich společného pobytu, resp. napomáhat rozvíjení vztahů mezi nimi. Při stanovení rozsahu povinností státu je v tomto směru nutno zvážit okolnosti konkrétního případu (...) a v této souvislosti štrasburský soud bere v úvahu mimo jiné i případné extrateritoriální účinky čl. 8 Úmluvy, tedy otázku, do jaké míry je cizinci znemožněn jeho rodinný, případně soukromý život v jeho zemi původu a do jaké míry je přijímající stát právě z tohoto důvodu povinen umožnit mu přenést si svůj rodinný, resp. soukromý život na jeho území, a případně, zda je mu za tímto účelem povinen také udělit doplňkovou ochranu. Z judikatury Evropského soudu pro lidská práva přitom vyplývá, že podmínky pro spuštění extrateritoriálního účinku čl. 8 Úmluvy jsou velmi přísné (srov. rozsudek ze dne 6. 2. 2001 ve věci Bensaid proti Spojenému království, stížnost č. 44599/98).*“
22. Podle názoru soudu nevyplývá ze správního spisu žádná konkrétní okolnost, kvůli níž by odeprání mezinárodní ochrany žalobci porušovalo čl. 8 Úmluvy ve smyslu jeho extrateritoriálního účinku. Naopak žalobcova rodina s ním může žít ve Vietnamu. X. a případné žalobcovo vycestování by tak pro ně nemělo být zásadní ve smyslu porušení mezinárodních závazků; samotný žalobce pak má ve vlasti určité vazby, když tam X. Soud dále připomíná, že podstatou práva na rodinný život ve smyslu čl. 8 Úmluvy je absence ingerence do privátní sféry osob ze strany zejm. veřejné moci. Předmětné ustanovení však nezakládá právo na pozitivní plnění ze strany státu, tj. pokud by žalobcova rodina neměla zájem do Vietnamu přesídlit, nemůže to bez dalšího jít k tíži žalovaného. Skutečností odůvodňující udělení doplňkové ochrany není ani dlouhodobost pobytu či stabilní zázemí v České republice. Žalobce je též praceschopný (s výjimkou těžkých prací), svéprávný a v produktivním věku, v zemi navíc fungují instituce, které zájemcům pomáhají vyhledat

zaměstnání (zpráva IOM za rok 2020), proto ani žalobcovy osobní poměry neodůvodňují použití ustanovení § 14a odst. 2 písm. d) zákona o azylu. Porušení mezinárodních závazků v případě žalobcova vycestování nelze shledat ani v souvislosti s jeho zdravotním stavem, který jej neohrožuje na životě, není velice závažný ani výrazně akutní, jak informuje zpráva IOM, ve Vietnamu je dostupná zdravotní péče, lze se zdravotně pojistit, v zemi fungují dostatečně vybavené nemocnice, také běžné léky jsou v zemi k dispozici, žalobce tudíž v případě vycestování může využít zdravotních služeb ve vlasti.

23. Je nutno zdůraznit, že důvodem pro udělení doplňkové ochrany ve smyslu ustanovení § 14a odst. 2 písm. d) zákona o azylu by musely být mezinárodní závazky České republiky porušeny toliko žalobcovým vycestováním, nikoliv až zákazem pobytu plynoucím např. ze správního vyhoštění. Podle názoru soudu by se muselo jednat o skutečně mimořádnou událost či situaci, aby pouhé vycestování porušilo čl. 8 Úmluvy či jiný mezinárodní závazek v souvislosti s žalobcovým zdravotním stavem. Žádnou takovou okolnost soud v žalobcově případě neshledal. Stejně tak by pouhé vycestování žalobce nezasáhlo nepřipustným způsobem do zájmu X.
24. S důvodem pro udělení doplňkové ochrany dle ustanovení § 14a odst. 2 písm. d) zákona o azylu se žalovaný vypořádal na s. 8 a 9 napadeného rozhodnutí. Žalovaný především odmítl žalobcovy rodinné vazby coby důvod pro udělení doplňkové ochrany, ohledně pobytu na území České republiky pak žalobce odkázal na instituty obecného cizineckého práva.
25. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
26. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 19. června 2023

JUDr. Václav Kočka-Amort, v. r.
samosoudce